

**KENMERKEN TER ONDERSCHIEDING DER
TWEDE MYRMELEONIDENSOORTEN:
EUROLEON NOSTRAS FOURCR. EN
MYRMELEON FORMICARIUS L.**

door G. BRAECKMAN
(Leuven)

De bedoeling is niet alle verschillen naar voren te brengen, maar wel die kenmerken aan te geven waarin de twee zeker in België en Zuid-Nederland voorkomende soorten een met het ongewapend oog waarneembaar verschil vertonen. We zouden aldus de hier aangegeven kenmerken als veldkenmerken kunnen betitelen.

Bijgaande figuren illustreren deze verschillen en laten tevens een vergelijking toe.

Euroleon nostras Fourcr.

De meest voorkomende soort. Enkele vindplaatsen in België: Keerbergen-Rijmenam, Kalmthout-heide, Zichem, Zonhoven; in Zuid-Nederland: Budel, Blankwater, Lappenberg, De Hamert, Vlodrop, St. Elisabeth.

Imago: Kleiner dan *Myrmeleon*: vleugelwijdte 5 tot 6 cm.

Kop en borst zijn geel doch zwart gevlekt; achterboord van de abdominale segmenten geelachtig.

De vleugels bezitten goed uitgesproken bruine vlekken; Cu_1 en Cu_2 lopen parallel. Zie fig. 1.

Larve: De kop is eerder langwerpig, vooral in het derde stadium. Zie fig. 3.

Ongekleurde femur in tegenstelling met *Myrmeleon*. Zie fig. 5.

Kokon: Doorsnede circa 1,1 tot 1,3 cm. Zie fig. 6.

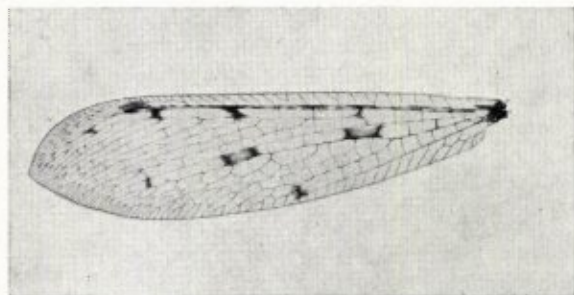

Fig. 1

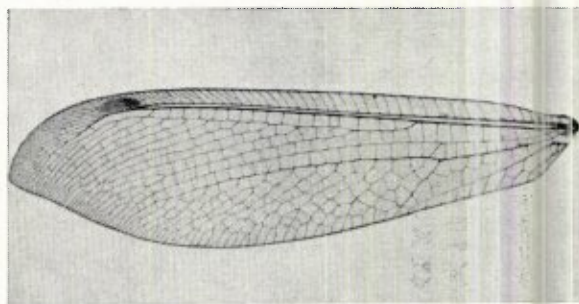

Fig. 2

Vleugel van het imago: Fig. 1. *Euroleon nostras* Fourcr.
Fig. 2. *Myrmeleon formicarius* L.
(voor beide dezelfde vergroting)

Vangkuilen: Meestal zodanig aangelegd dat ze beschermd zijn door een overhangende zandwand of door overhangende kruiden.

Myrmeleon formicarius L.

De minder voorkomende soort. Enkele vindplaatsen in Zuid-Nederland: Blankwater, Lappenberg, St. Elisabeth, Vlodrop; in België: Kalmthout-heide.

Imago: Groter dan *Euroleon*; vleugelwijdte 6 tot 8 cm.

Zwarte kop, praenotum donkerbruin, abdomen geheel bruin-zwart.

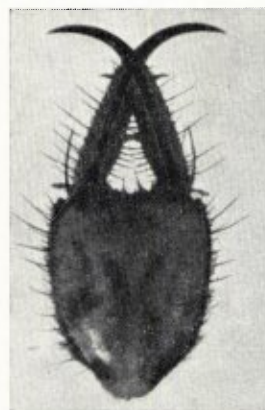

Fig. 3
Kop van larve van het derde stadium
Fig. 3. *Euroleon nostras* Fourcr.

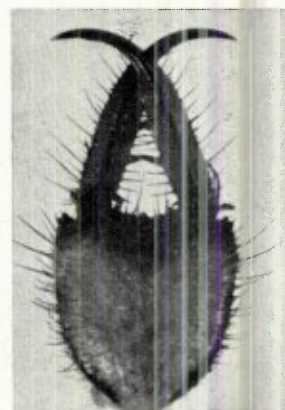

Fig. 4

Fig. 4. *Myrmeleon formicarius* L.

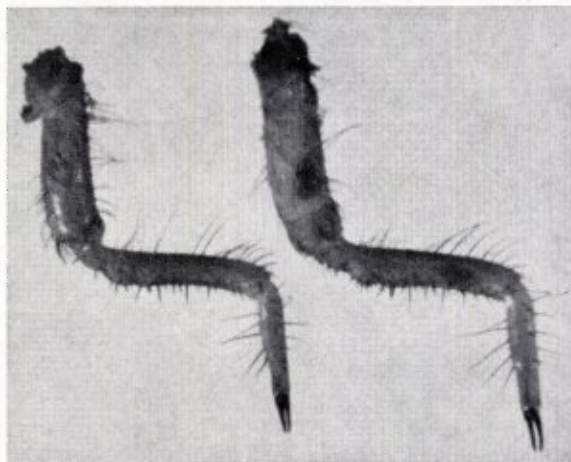

Fig. 5. Derde thoracale poot van larve in het derde stadium. (links) *Euroleon nostras* Fourc. (rechts) *Myrmeleon formicarius* L.

Vleugels ongevlekt en geheel hyalien behalve het pterostigma.

Cu_{1b} en Cu_2 verlopen niet parallel. Zie fig. 2.

Larve: De kop is vierkantig van vorm, vooral sterk uitgesproken in het derde stadium. Zie fig. 4.

Gevlekte femur bij het derde paar poten. Zie fig. 5.

Kokon: Doorsnede circa 1,5 tot 1,7 cm. Zie fig. 6.

Vangkuilen: Niet beschut maar aangelegd op vlak terrein.

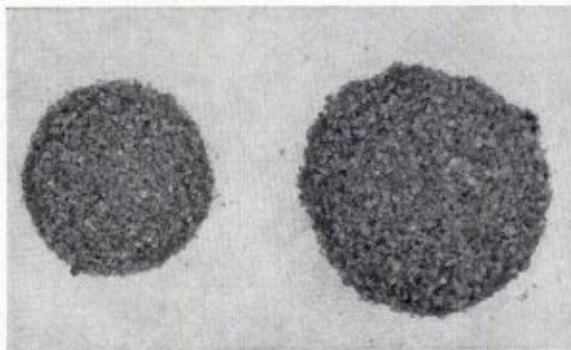

Fig. 6. Kokon. (Links) *Euroleon nostras* Fourc. (Rechts) *Myrmeleon formicarius* L. (voor beide dezelfde vergroting)

RÉSUMÉ

Pour les deux espèces de fourmilions, *Euroleon nostras* Fourc. et *Myrmeleon formicarius* L., que l'on trouve certainement dans les Pays-Bas et la Belgique, nous donnons à l'aide de quelques fotos les caractéristiques dichotomiques, qui peuvent faciliter une détermination rapide.

LITERATUUR

- Auber, J., 1955. Les Myrmeleonidae de France. Entomologiste, Paris 11, 48—52, 2 figs.
 Braeckman, G., 1963. De allometrie als bevestiging van het verschil in groei van de kop der larven der twee inlandse Myrmeleoniden: *Euroleon nostras* Fourc. en *Myrmeleon formicarius* L. Natuurh. Maandbl., Maastricht, LII, 67—72, 6 fig.
 Esben Petersen, P., 1918. Help-notes towards the determination and the classification of the European Myrmeleonidae. Ent. Meddel. København, XII, 97—127.
 Lestage, J., 1922. Les trois Myrméléonides de la faune belge. Bull. Soc. Ent. Belg. IV, 114.
 Redtenbacher, J., 1884. Übersicht über die Myrmeleonidenlarven. Denkschriften der Kais. Akad. Wien, 48, 361—363.

FORAMINIFERA FROM THE CRETACEOUS OF SOUTH-LIMBURG, NETHERLANDS. LXVI

Once again *Pararotalia tuberculifera* (Reuss).

by J. HOFKER

Since Smout (1955) emphasized that *Pararotalia* (*Neorotalia*) might be the ancestral genus as well of his Rotaliidae as of the Miscellaneidae, the oldest species known of *Pararotalia*, *P. tuberculifera* (Reuss), known from Conacian up into the Montian, is of special interest and should be studied exhaustively.

In this series already two reports on this interesting species have been published (XXIV,

Fig. 1. Horizontal section through *Pararotalia tuberculifera*, cut through the middle of the septa of the chambers of the last formed whorl. $\times 70$.

Fig. 2. Part of horizontal section of another specimen, showing the simple septa, curled at the aperture, and a toothplate. $\times 350$.

Fig. 3. Transverse median section through a megalospheric specimen. $\times 70$.

Fig. 5. Transverse median section through a microspheric specimen. $\times 70$.

Fig. 6. Horizontal section of a chamber of *Pararotalia inermis* (Terquem), the genotype of *Pararotalia*, similar to fig. 2 which was taken from *P. tuberculifera*. $\times 265$.